

ligt skulde opretholde status quo. Rigsdagen havde nedsat en Kommission til Overvejelse af Forsvarssagen, og indtil Kommissionen var færdig og Rigsdagen havde taget sit Standpunkt, skulde status quo saa vidt muligt opretholdes. Det maatte derfor være i Krigsministeriets sande Interesse, at der ikke opførtes Bygninger foran noget af Forterne, naar det kunde undgaas. Pengebevillinger til at hindre det havde jeg selvfølgelig ikke. Under disse Omstændigheder ansaa jeg det for rigtigst at anbefale Andragendet til velvillig Overvejelse — hvor meget der ligger i „velvillig Overvejelse“, kende de Herrer, og det skal jeg ikke opholde mig videre ved — til velvillig Overvejelse af de øvrige Ministerier, som Sagen gjaldt, hvorved det jo maa erindres, at Andragendet gik ud paa at opnaa Ret til nogle Bortlodninger til Indretning af en Væddeløbsbane, som medførte, at der ikke blev bygget foran Fortet, uden at det kostede Staten noget. Saa gik disse Andragender til de vedkommende Ministerier, og i lang Tid hørte jeg ikke noget om dem, indtil vi i 1907 — Datoen har jeg ikke set efter — fik et Landbrugslotteri, ikke alene med Tilladelse til Bortlodning af Heste og Vogne, men et helt Lotteri, der ikke alene gjaldt Væddeløbsbanen og den ædle Hesteavl, men ogsaa det mindre Landbrug. Hvorvidt der findes noget om, at det mindre Landbrug havde ansøgt om noget saadant, det ved jeg endnu ikke den Dag i Dag. At dette Lotteri — det behøver jeg ikke at lægge Skjul paa — vakte Misstemning ikke alene hos mig, men ogsaa hos mine Kolleger, det er vist nok. Men Sagen var afgjort, og selv om der sker en Fejl i Administrationen — naar den ikke er rent graverende —, maa man, naar Sagen er afgjort, akkviescere derved. Der skete altsaa ikke videre den Sag vedrørende.

Nu ved jeg ikke, hvorledes det forholder sig med Grundene derude, hvilke Grunde der er solgt og købt, hvem der har faaet Penge osv.; men efter hvad der er kommet frem, er det jo ikke umuligt, at der kan klæbe Misligheder derved. — Muligt er det jo ogsaa, at der klæber Misligheder ved den anden Sag, Biografteatersagen; det kender jeg slet ikke noget til. Men jeg har talt med mine Kolleger derom, og navnlig med Justitsministeren, og da vi alle ere interesserede i, at Sagen bliver oplyst saa grundigt og saa retskaffent som muligt, er der allerede truffet Skridt i saa Henseende. De Herrer maa ikke tro, at Stillingen er den, at det sær-

lig er her paa Rigsdagen, at dette Ønske er kommet frem om at faa en Undersøgelse af samtlige Forhold. Dette Ønske har allerede længe været fremme i Ministeriet, lige siden den 8. September. Vi ere nemlig alle interesserede i, at samtlige Forhold blive undersøgte. Skulle vi komme til ren Bund her i Landet, hvad der er ønskeligt for os alle sammen, skulle vi faa sunde Tilstande indførte alle Vegne, er den første Betingelse den, at der bliver ryddet op, at man ser, hvad der er. Min Kollega Justitsministeren har derom forhandlet med vedkommende Assessor, og i Fortsættelse af denne Forhandling er der fra Justitsministeriet afgaaet følgende Skrivelse:

Justitsministeriet.

København, den 29. September 1908.

Justitsministeriet skulde herved anmode Hr. Kriminalretsassessoren om under den Undersøgelse, der for Tiden ledes imod den som skyldig i Bedrageri og Falsk arresterede P. A. Alberti, at inddrage dennes Embedsførelse med det Formaal for Øje at tilvejebringe Klarhed over, hvorvidt der foreligger Grundlag for videre Retsforfølgning imod den paagældende, ogsaa for Forhold af embedsmæssig Art, eventuelt for Tiltale imod andre Personer for strafbart Forhold, begaaet ved saadanne Lejligheder.

Som nærmeste Genstande for denne Undersøgelse skal Ministeriet nævne de med Oprettelsen af Landbrugslotteriet forbundne Omstændigheder og Forholdene vedrørende det paa Foranledning af daværende Justitsminister Alberti til to Personer bevilgede Biografteater i Vimmelskaffet.

Det er en Selvfølge, at det i Ministeriet foreliggende Materiale angaaende de under Undersøgelsen inddragne Forhold staar til Deres Raadighed.

Svend Høgsbro.

Til Dommeren i Københavns Kriminal- og Politirets 7de Kriminalkammer.

Altsaa, en Undersøgelse vil blive foretaget. Intet, der mulig kan vedrøre Misligheder, som kunne klæbe ved vedkommende Administration, vil blive udelukket fra denne Undersøgelse. Der er særlig peget paa disse to Forhold, men er der andet, vil det blive taget med. Ministeriet vil fuldt ud medvirke til, at alt kan blive klart fremlagt. Hvorvidt denne Under-